

Οι άγιοι Τρεις Ιεράρχες. του Αρχιμανδρίτου Γεωργίου Καψάνη.

Εορτάζουμε σήμερα, πατέρες και αδελφοί, την μνήμη των αγίων ενδόξων Τριών Ιεραρχών, Βασιλείου του Μεγάλου, Γρηγορίου του Θεολόγου και Ιωάννου του Χρυσοστόμου. Ήσαν οι τρεις αγιότεροι και σοφότεροι άνθρωποι της εποχής τους. Γνώρισαν την κοσμική σοφία όσο κανείς άλλος στην εποχή τους. Σπούδασαν στα μεγαλύτερα Πανεπιστήμια της τότε ανθρωπότητας. Ήσαν από οικογένειες ευγενείς, αρχοντικές και πλούσιες. Είχαν και αυτοί τον πειρασμό, σαν νέοι άνθρωποι, να ακολουθήσουν μία καριέρα κοσμική και να δοξαστούν κοσμικά. Αλλά η αγάπη του Χριστού τους έκανε να περιφρονήσουν την κοσμική δόξα, να γίνουν μοναχοί, ιερείς, επίσκοποι, και να αφιερώσουν την ζωή τους στον Χριστό, στην Εκκλησία και στους Χριστιανούς. Και έτσι, επειδή αγάπησαν πολύ τον Θεό και αγάπησαν πολύ τους ανθρώπους, έγιναν μεγάλοι ευεργέτες, μεγάλοι διδάσκαλοι, μεγάλοι πνευματικοί Πατέρες, αληθινοί οδηγοί των ανθρώπων, και προς τον δρόμο τους προς την Βασιλεία του Θεού αλλά και στα προβλήματα της ζωής τους.

Οι Τρεις Ιεράρχες εξακολουθούν να είναι μεγάλοι παιδαγωγοί όλων των ανθρώπων και όλων των Χριστιανών, και ιδιαίτέρως των Ορθοδόξων

Χριστιανών. Γι' αυτό η Εκκλησία τους τιμά και ιδιαιτέρως, αλλά τους τιμά και τους τρεις μαζί σήμερα. Για να εκδηλώσει την ευγνωμοσύνη της σ' αυτούς τους τρεις μεγάλους και φωτισμένους και θεοφόρους άνδρες, οι οποίοι μας άφησαν την σοφή διδασκαλία τους, με την οποία οδηγούμαστε στη ζωή μας.

Οι άγιοι Τρεις Ιεράρχες κατενόησαν, ότι θα μπορούσαν και να σωθούν οι ίδιοι αλλά και να βοηθήσουν τον κόσμο, εάν έμεναν πιστά μέλη της Εκκλησίας του Θεού. Δεν έκαναν αυτό που έκαναν άλλοι άνθρωποι σοφοί της εποχής εκείνης, να μείνουν έξω από την Εκκλησία και να προσπαθήσουν έξω από την Εκκλησία να δοξαστούν και να βοηθήσουν τους ανθρώπους. Οι άγιοι Τρεις Ιεράρχες με ταπείνωση κατάλαβαν ότι μόνο στην Εκκλησία υπάρχει η δυνατότητα ο άνθρωπος να σωθεί, να φωτισθεί, να αγιασθεί. Και γι' αυτό μπήκαν και οι ίδιοι ταπεινά στην Εκκλησία και μέσα από την Εκκλησία εργάστηκαν για το καλό της ανθρωπότητας.

Είναι, αδελφοί, αυτό ένα δίδαγμα για μας σήμερα, διότι και σήμερα έχουμε τον πειρασμό να ζήσουμε την ζωή μας έξω από την Εκκλησία. Και όλα τα μοντέρνα σήμερα ρεύματα, τα φιλοσοφικά, τα πολιτικά και άλλα, προσπαθούν να μας πείσουν έμμεσα ή άμεσα, ότι είναι καλύτερα να τοποθετήσουμε την ζωή μας έξω από την Εκκλησία, και την Εκκλησία το πολύ-πολύ να την έχουμε σαν ένα δεσμό ιστορικό και σαν κάτι διακοσμητικό στην ζωή μας, σαν ένα μουσείο. Όπως είπε κάποτε ένας πολιτικός – πεθαμένος τώρα – που είχε πάει στα Γιάννενα. Και εκεί, όταν είδε σε κάποια επίσημη τελετή τους επισκόπους μπροστά του, τους είπε το εξής: «Εσείς, Σεβασμιώτατοι, να ασχολείσθε με τα μετά θάνατον· εμείς θα ασχολούμαστε μ' αυτή την ζωή». Τρόπον τινά, ότι η Εκκλησία είναι για τους πεθαμένους, και για τους ζωντανούς είναι η πολιτική. Αυτό όμως δεν ήταν ένα αστείο, ήταν ένα φρόνημα και ήταν μία προσπάθεια – που γινόταν και γίνεται – ο λαός μας να βγει από την Εκκλησία, να μη έχει την ελπίδα του στην Εκκλησία, να μη ζητά την καλύτερευση της ζωής του μέσα στην Εκκλησία, μέσα στον Χριστό, αλλά έξω από την Εκκλησία. Να τρέχει πιο πολύ στους αγώνες του ποδοσφαίρου και να γεμίζει τα γήπεδα κατά χιλιάδες, παρά να πηγαίνει να εκκλησιάζεται την Κυριακή στην Θεία Λειτουργία.

Και το αποτέλεσμα ποιο είναι αυτής της απομακρύνσεως από την Εκκλησία; Το ότι εμείς σήμερα, οι Έλληνες του εικοστού αιώνα, βγάζουμε την ζωή μας από την Εκκλησία και ζούμε σαν να μη υπάρχει.

Και αφήνοντας την Εκκλησία στο περιθώριο της ζωής μας, και όχι στο κέντρο της ζωής μας, όπως έκαναν οι Τρεις Ιεράρχες, δεν έχουμε ούτε αληθινή ειρήνη στην ψυχή μας ούτε αληθινή χαρά ούτε νόημα βρίσκουμε στην ζωή μας. Και η ζωή μας γίνεται μία ταλαιπωρία, γίνεται ένα άγχος, γίνεται ένα κενό, γίνεται μία πλήξη, έως ότου γνωρίσουμε τον Χριστό και μπούμε μέσα στην Εκκλησία. Και όταν μπούμε στην Εκκλησία, τότε βλέπουμε ότι η ζωή έχει ένα πολύ μεγάλο νόημα, ένα βαθύ νόημα. Τότε βλέπουμε ότι ο άνθρωπος μπορεί να νικήσει και τον ίδιο τον θάνατο. Τότε βλέπουμε ότι μπορεί ο άνθρωπος σ' αυτή την ζωή να χαρεί αληθινά και να βρει αληθινά μια βαθειά ειρήνη μέσα του.

Γι' αυτό λοιπόν, αδελφοί, εσείς που ήλθατε εδώ στο Άγιον Όρος με καλή διάθεση να γνωρίσετε και να προσκυνήσετε τα ιερά σκηνώματα της Παναγίας μας και του Αγίου Όρους, αν θέλετε, πάρτε αυτό το δίδαγμα σήμερα από την θεία Λειτουργία. Είδατε, τι ωραία που ήταν στην θεία Λειτουργία; Κουραστήκατε βέβαια λίγο, αλλά πήρατε και χαρά, πήρατε και ευλογία. Αυτό που κάνατε σήμερα, να το κάνετε κάθε Κυριακή. Κάθε Κυριακή να πηγαίνετε στην θεία Λειτουργία. Στην θεία Λειτουργία είναι ο Χριστός, είναι η Παναγία, είναι οι Άγιοι· και θα παίρνετε αληθινή χαρά.

Θα ήθελα εγώ να σας ζητήσω μία χάρη σήμερα – δεν ξέρω αν θα μου την κάνετε – είναι μεγάλη χάρη βέβαια, αλλ' εάν μου την κάνετε, θα μου δώσετε πολλή χαρά. Εδώ που είμαστε όλοι κάτω από την Σκέπη της Παναγίας μας – γιατί η Παναγία είναι εδώ η Νοικοκυρά του Αγίου Όρους, η Αρχόντισσα του Αγίου Όρους, Εκείνη μας φιλοξενεί όλους και εσάς και εμάς – να δώσετε μία υπόσχεση στην Παναγία, η οποία σας αγαπάει, η οποία θέλει την ευτυχία σας, η οποία πρεσβεύει για σας. Να της πείτε: «Παναγία μου, σου υπόσχομαι, ότι από σήμερα και στο εξής κάθε Κυριακή θα πηγαίνω στην θεία Λειτουργία. Ό,τι πειρασμούς και να έχω, ό,τι εμπόδια και να έχω, ό,τι δυσκολίες και να έχω, πρώτα στην θεία Λειτουργία και μετά αλλού».

Κι αν το κάνετε, αδελφοί, αυτό, θα δείτε ότι η ζωή σας θα πάρει μία αληθινή χαρά, ένα αληθινό νόημα, και θα μακαρίζετε αυτή την ημέρα που δώσατε στην Παναγία αυτή την υπόσχεση. Εύχομαι να την δώσετε και εύχομαι από εδώ και στο εξής η ζωή σας να είναι ευλογημένη από τον Θεό, να είναι μέσα στην Εκκλησία και μέσα στην θεία Λειτουργία. Και να είστε βέβαιοι, ότι όσο ζείτε μέσα στην Εκκλησία, τόσο περισσότερο θα γνωρίζετε τον αληθινό Θεό, τόσο περισσότερο θα γνωρίζετε το Ευαγγέλιο του Χριστού, τόσο περισσότερο θα βλέπετε ένα δυνατό Φως στην ζωή σας, το οποίο θα σας καθοδηγεί και θα σας ετοιμάζει για το μεγάλο ταξίδι της αιωνιότητας, προς το οποίο όλοι πορευόμαστε.

Εύχομαι η Χάρις του Θεού να σκεπάζει όλους μας και να μας οδηγεί στην σωτηρία με τις πρεσβείες των αγίων ενδόξων μεγάλων Διδασκάλων και πνευματικών Πατέρων της Εκκλησίας μας, του αγίου Βασιλείου του Μεγάλου, του αγίου Γρηγορίου του Θεολόγου και του αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου. Αμήν.

Από το βιβλίο: † Αρχιμανδρίτου Γεωργίου, Ομιλίες σε Εορτές Αγίων (των ετών 1981-1991) Β'. Έκδ. Ι.Μ. Οσίου Γρηγορίου, Άγιον Όρος 2016, σελ. 157.

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>